

ПРИСЪДА

№ 341

В ИМЕТО НА НАРОДА

Днес 15 октомври 1957 год., Пловдивският военен съд
в гр. Устово поделение 50030 в показно съдебно заседание в състав:

Председател: майор Христо Симеонов Тодоровкапитан Васил Цачев Стойков -сзЧленове: { старшина Дойко Ченков Дойков -сз

при секретар Иван Христов Иванов и с участие на зам. Пловдивският
военен прокурор майор Марин Петров Лантовски по наказателно
дело № 247 /1957 год., докладвано от председателя
против подсъдимия редник Димитър Атанасов Киреччиев, от поделение 50030-
гр. Устово

по чл.чл. 360, ал. II и 81, пр. I от НК Наказателния закон

У С Т А Н О В И:

От проверените на съдебното дирене доказателства, преценени по
отделно и в тяхната съвкупност, съдът прие за установено следното:

Подсъдимият редник Димитър Атанасов Киреччиев, от поделение 50030-
гр. Устово постъпил в редовете на народната армия от 20 ноември 1956 годи-
на.

На 21 юни 1957 година бил назначен за часови предсекретната сек-
ция на поделението. Постът е от особено военно значение. Подсъдимият бил
поставен на пост от 14.00 часа до 16.00 часа. Към 15.00 часа, когато оста-
нал сам в коридора предсекретна секция, подсъдимият намушкал с шика на
винтовката си противопожарното табло и портретите на членовете на НБ на
НК на КПСС и на БКП. На портрета на др. Булганин нанесъл 6 удара, на марша-
ла на народната отбрана на Съветския съюз - др. Жуков - 4 удара, на министър
председателя на НРБ-България - др. Антон Югов - 14 удара, на др. Ив. Михай-
лов и на др. Ворешилев - 5 удара. Пробожданията върху портретите на горе-
посочените ръководители на СССР и на България са направени върху лицата
им и няма нито едно пробождане върху рамката или въвн от лицата на ръко-
водителите.

Подсъдимият е извършил горното престъпление с цел да намали бой-
ната способност на армията, тъй като надупчените портрети са такива на
ръководителите на СССР и на НР-България, поставени са на видно място
когато тези портрети се видят от войниците от поделението. От това те ще
се разколебят и в тях ще настъпи морално разложение.

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА

Дата 10.07.13 Подпис [Signature]

Описаното съставлява престъпления по чл.чл.360, ал. II от НК и 81, р. I от НК.

Подсъдимият и защитата му правят следния довод: подсъдимият по време на извършването на инкриминираните престъпления се е намирал в състояние на силно нервно възбуждение и извършените от него деяния – продупчването на портретите на ръководителите на СССР и на НР-България са действия, оследвали от неговите нервно възбуждение и не са насочени към намаляване бойната способност на въоръжените ни сили.

Съдът отхвърля този довод по следните съображения:

1. Подсъдимият е надупчил портретите на ръководителите на СССР и на НР-България, но не е надупчил карикатурата, изобразяваща как бонското правителство позволява да се носят хитлериски ордени, макар че тази карикатура се е намирала на около метър от портретите.

2. Нанесените удари са целенасочени – те са точно върху лицата на ръководителите или върху ордена им и няма нито един удар във от лицата М.

3. Подсъдимият помни и разказва с най-големи подробности всичко което се е случило във връзка с надупчването на портретите, което показва, е в момента на извършване на престъплението той ясно е съзнавал какво върши.

4. След надупчването на портретите той според неговите самопризнания е искал да заличи престъплението си като изправи разкъсаните краища а дупките от щика, но това не сторил само поради това, че бил сменен от ост.

5. От показанията на свидетеля-сержант Златков е видно, че подсъдимият още в същия ден вечерта го уговарял да казва, че го видял и, че знаел какво, че подсъдимият по време на службата си в казармата имал нервно разстройство с цел да му помогне пред съда.

6. От заключението на вещите лица – л. 42 от сл. дело – е видно, че разстройство на интелекта – на подсъдимия – не се разкриват.

7. Подсъдимият преди смяната му от пост от следващия часоци из-асил лампите в коридора.

8. Дълго време при разпита му от ст. лейт. Пенчев отричал да е извършил инкриминираното престъпление.

От обстоятелствата: 1. че подсъдимият е надупчил само портретите на ръководителите на СССР и на НР-България, а не и карикатурата изобразяваща как бонското правителство позволява да се носят хитлериските ордени, макар че същата се намирала до самите портрети и 2. че ударите са целенасочени – нанесени са все в лицата на ръководителите, като няма нито един удар във от лицата им показва, че подсъдимият по време на извършването на инкриминираното престъпление е имал ясна и определена цел – намаляване бойната способност на въоръжените сили на НРБ.

При определяне размера на наказанията на подсъдимия и за двете престъпления съдът счита, че имат превес следните смекчаващи обстоятелства: съдебното му минало – неосъждан; нервната възбудимост, която подсъдимия проявявал и проявява при леки поводи и произхода му – от бедно семейство, като баща му е заемал и заема важни обществени постове в гр. Смолян, при които му определи: по чл. 360, ал. II от НК – 1 година лишаване от свобода и по чл. 81, р. I от НК – 10 години лишаване от свобода и съгласно л. 99 от НК – лишаване от следните права по чл. 28 от НК – по т. 1 да бъде збиравем, по т. 3 да упражнява професията учител, за срок от 12 години.

Съгласно чл. 39 от НК съдът налага на подсъдимия по съвкупност едно общо наказание – 10 години лишаване от свобода, с лишаване от права по чл. 28, т. 1 и 3 от НК – да бъде збиравем и да упражнява професията учител, за срок от 12 години.

Съдът не намира за основателно искането на прокурора за налагане на наказание на подсъдимия при крайно смекчаващи обстоятелства, защото акцива не се посочиха от него, нито съдът намира да съществуват по делото. Съдът преценява наличните обстоятелства, посочени по-горе, като смекчаващи.

Съгласно чл. 42 от НК, съдът зачита на подсъдимия предварителното му задържане считано от 21 юни 1957 година.

Разноски по делете няма.

ВАРНО С ОРИГИНАЛА

Дата: 10.07.57 Подпис: [Подпис]

- 3 -

Съдът, въз основа на чл.чл.38 и от 207 до 216 от НК,

П Р И С Ъ Д И:

Признава подсъдимия редник ДИМИТЪР АТАНАСОВ КЕРЕЧЧИЕВ, от поделение 50030-гр.Устово, роден на 2 август 1938 година в с.Кричим, Пловдивско, живущ в гр.Смолян, българин, бълг.гражданин, неженен, нео - съждан, завършил XI клас гимназия, изключен от ДСНМ, от чиновническо семейство, ЗА ВИНОВЕН в това, че като военнослужащ в горното поделение:

1. На 21 юни 1957 година умишлено нарушил правилата на караулната служба на пост от особено важно военно значение, поради което и въз основа на чл.чл.360, ал. II от НК и 35 от СК го осъжда на ЕДНА ГОДИНА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

2. По същото време и на същото място извършил действия против военната мощ на страната, с цел да намали бойната способност на въоръжените сили, поради което и въз основа на чл.чл.81, пр. I от НК и 35 от с.к. го осъжда на ДЕСЕТ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, с лишаване от правата по чл.28, т.т. 1 и 3 от НК - да бъде избираем и да упражнява професията учител, за срок от 12 години.

Съгласно чл.39, ал. I от НК, съдът налага на подсъдимия по СЪВКУПНОСТ едно общо наказание от 10/ДЕСЕТ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, с лишаване от правата по чл.28, т.т. 1 и 3 от НК - да бъде избираем и да упражнява професията учител, за срок от 12 години.

Съгласно чл.42 от НК, съдът зачита на подсъдимия предварителното му задържане считано от 21 юни 1957 година.

Разноски по делото няма.

Присъдата може да бъде обжалвана пред ВС на НРБ-Военно отделение в тридневен срок от днес-15 октомври 1957 година.

Председател - майор:

капитан:

членове:

старшина:

Г. Силев
Тодор
Евгелин